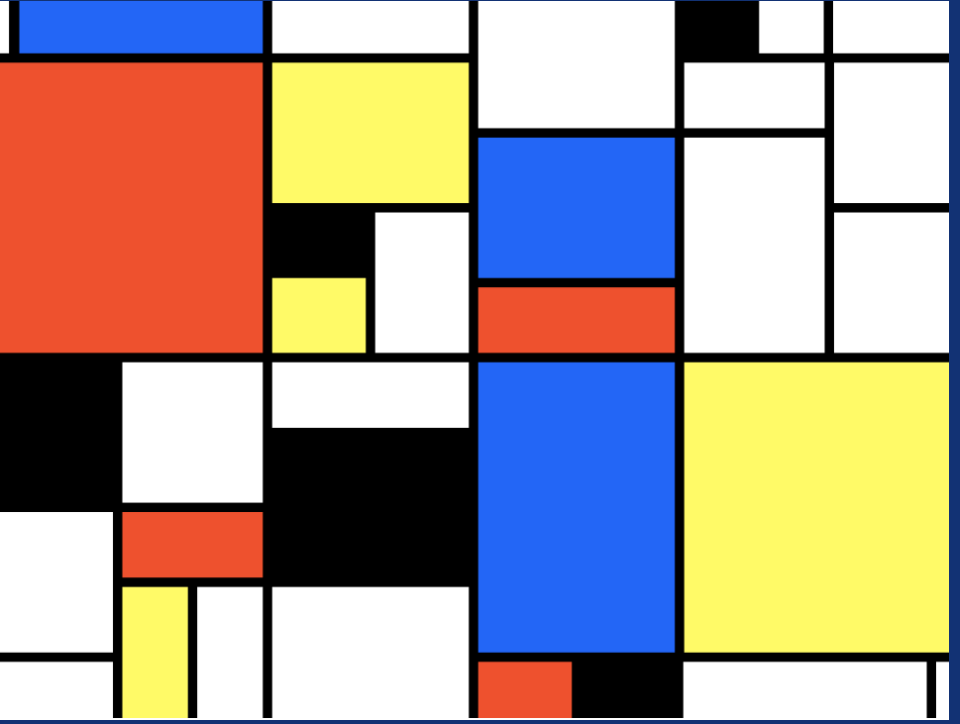
CEVRO VYSOKÁ ŠKOLA

12. ODPOVĚDNOST ISP, PREVENCE A NÁHRADA ŠKODY V OBLASTI ICT

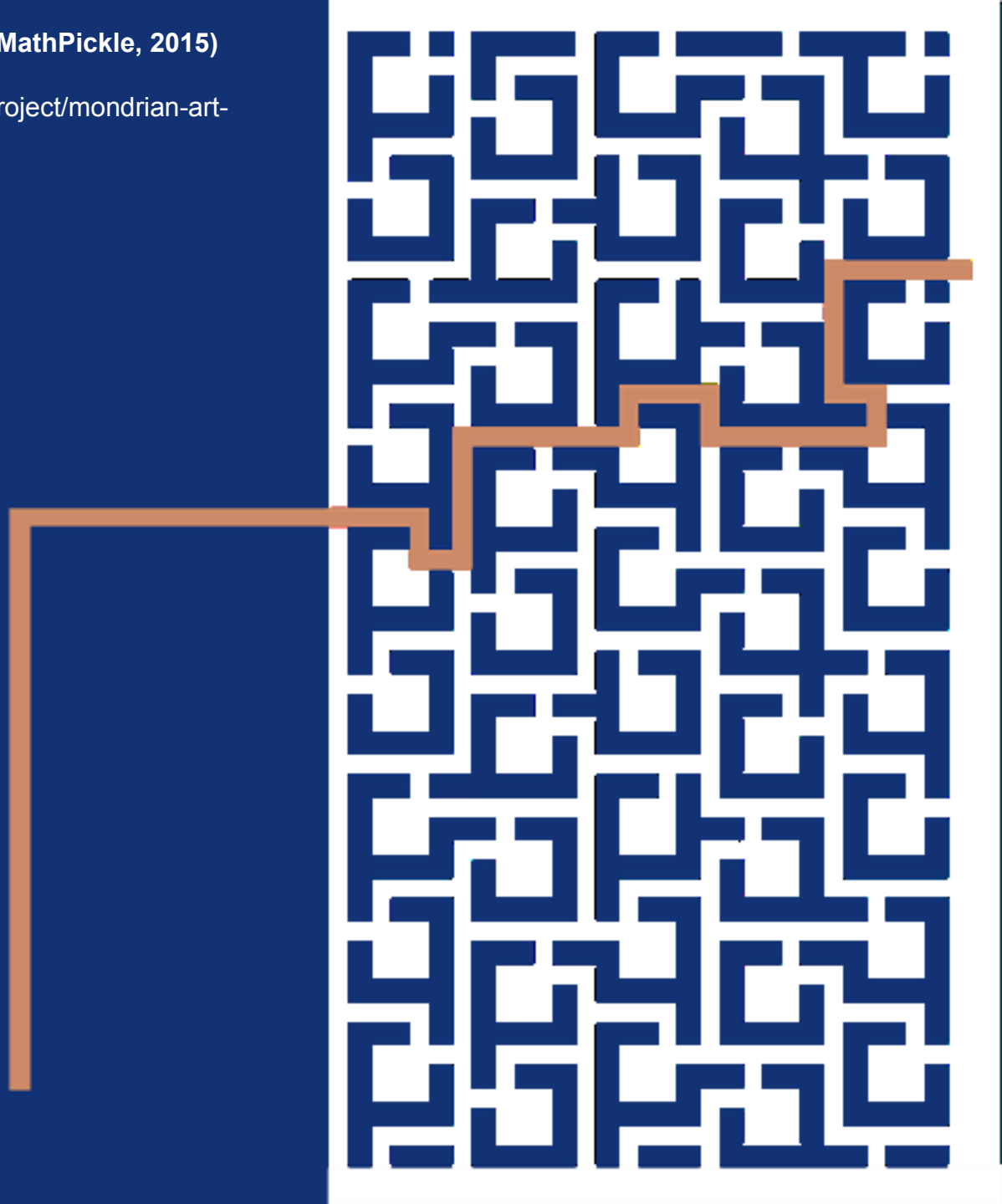
Právo informačních a komunikačních technologií

6 | 11 | 2025

Mondrian Art Puzzles (MathPickle, 2015)

https://mathpickle.com/project/mondrian-art-puzzles/

I. ÚVOD DO PROBLEMATIKY ODPOVĚDNOSTI A PREVENCE, POJEM, VÝZNAM, ÚČEL, DRUHY

ÚVOD DO PROBLEMATIKY
PREVENCE, POJEM, VÝZNAM

- Původ z latinského *praevenire.*
- Prevencí je tudíž myšleno předcházení negativním událostem či jevům a ochrana před nimi.

- Nejčastěji se s tímto pojmem setkáváme v medicíně, která vyzývá k prevenci před různými druhy nemocí, úrazů, případně šířeji před vznikem jakékoliv újmy majetkové (škody) či újmy nemajetkové (imateriální).
- V oblasti technologií jde o mnohdy podceňovanou materii (např. software).
- Na prevenci se všeobecně klade důraz i v oblasti požární, předcházení sociálně patologickým jevům ve společnosti nebo ekologickým katastrofám.
- Mimořádný význam má prevence v právu.

PREVENCE V PRÁVU A PRÁVNÍ PREVENCE

- **Právní prevenci** můžeme charakterizovat jako určitý proces, na jehož základě dochází k předcházení negativních následků vyplývajících z našeho právního jednání.
- **Prevence v právu** je nejčastěji spojována s veřejným právem, konkrétně s trestním a správním, které považují za její projev možné hrozící sankce.

- Jednou ze základních funkcí práva je regulace lidského chování. Pomocí regulace stanovujeme řád ve společnosti a eliminujeme chaos či anarchii. Regulace se konkrétně projevuje ve formálním pojetí práva v právních normách. Právě v právních normách nalezneme koncepci organizace společnosti, která je odrazem celospolečenského konsenzu a politického názoru většiny

DRUHY PREVENCE

- Z hlediska funkce prevence můžeme obecně, tedy v rámci celého právního řádu rozlišovat:
  - ex ante a ex post,
  - pozitivní a negativní,
  - primární, sekundární,
  - **generální** a speciální,
  - soudní prevence.

ZÁSADA (MAXIMA) PREVENCE A JEJÍ ROLE V PRÁVU

- v systému zásad je považována za základní
- jde o projev sociální a výchovné funkce práva.
- zásada prevence spočívá **v povinnosti každého chovat se tak, aby neohrozil či neporušil práva druhých a v případě, kdy k porušení už došlo, měl škůdce povinnost újmu nahradit.**
- významná zásada *neminem laedere*

II. HISTORIE PREVENCE

HISTORICKÝ VÝVOJ PREVENCE

- původ **v římském právu**
- ve středověku platilo spíše zvykové právo
- v novověku české právo ovlivnil **nejvíce ABGB (1811-1950)**
  - neobsahoval prevenci (pozitivní)
  - podrobně však upravoval vlastnictví a jeho omezení včetně odpovědnost za škodu a její náhradu
  - vlastnictví nemělo žádná omezení (až na výjimky)
- vládní návrh **občanského zákoníku z roku 1937** prevenci neobsahoval
- střední zákoník občanský 141/1950 Sb.
- zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník
- zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

III. ZÁSADA PREVENCE V ČESKÉM PRÁVU

ZÁSADA (MAXIMA) PREVENCE DLE NOZ

- v současného (novém) občanském zákoníku je prevence upraveno v ustanovím § 2900-2908

- § 2900 upravují tzv. **generální klauzuli**
- § 2901 upravuje tzv. **zakročovací povinnost**

- § 2902 - Oznamovací povinnost
- § 2903 - Vhodná a přiměřená opatření k odvrácení hroz. újmy
- § 2904 - Náhoda
- § 2905 - Nutná obrana
- § 2906 - Krajní nouze
- § 2907 - Omluvitelné vzrušení mysli
- § 2908 - Náhrada účelně vynaložených nákladů

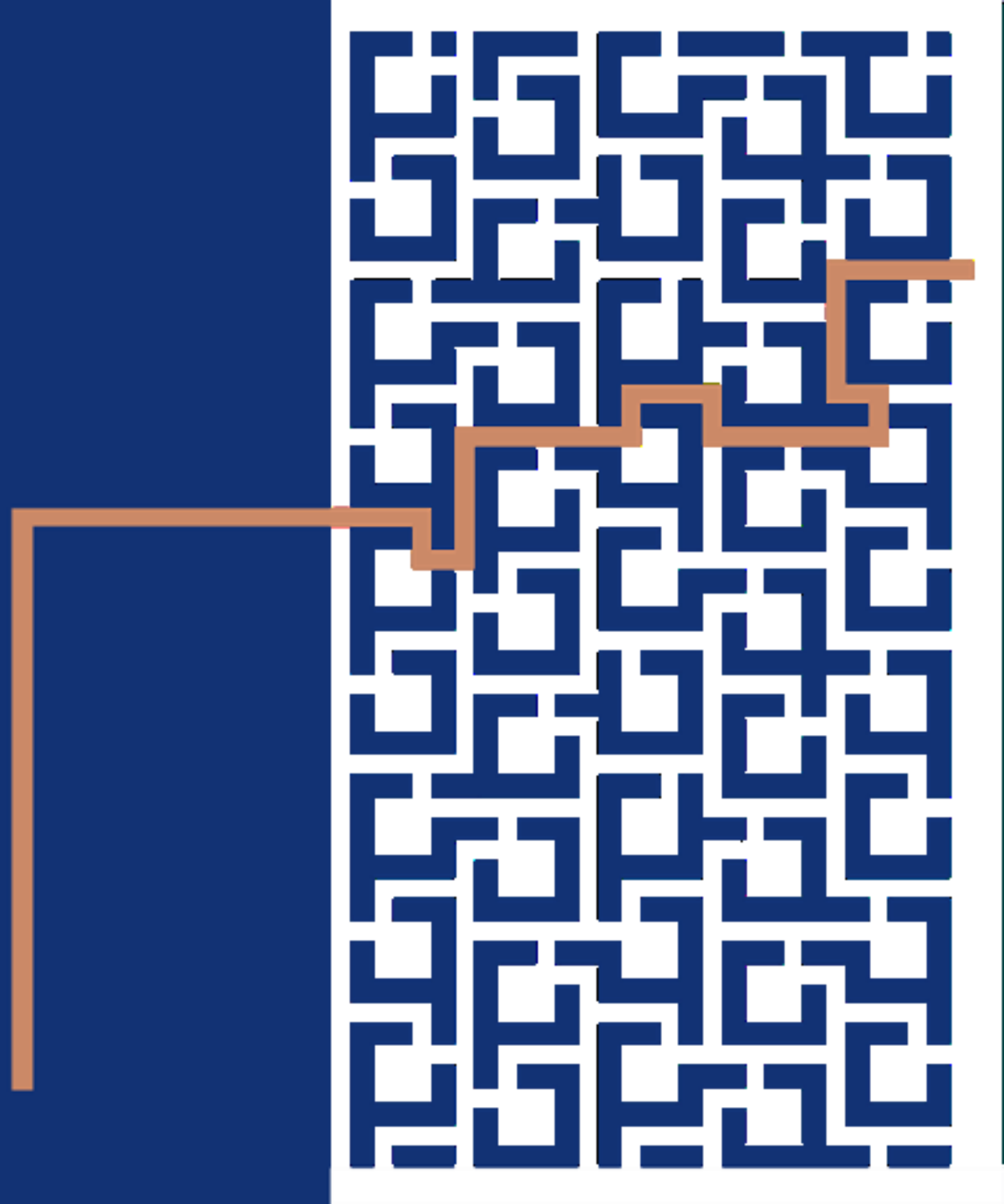
GENERÁLNÍ KLAUZULE DLE NOZ (§ 2900)

§ 2900 (Povinnost prevence)

Vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného.

- ustanovení má toliko **subsudiární** povaha;
- prevenční povinnost se ukládá **pouze při konání**,
- a to jen tehdy, vyžadují-li to **okolnosti případu nebo zvyklosti** soukromého života,
- chrání pouze **výslovně vyjmenované statky** – svobodu, život, zdraví a vlastnictví (jiného).

IV. Z ROZHODOVACÍ PRAXE K PŘEVENCI

Z JUDIKATURY (SPORTOVNÍ…)

Z české judikatury:

- **Nedodržení pravidel sportovní hry** (např. kopané), spočívající v použití pravidly nedovoleného (zakázaného) způsobu hry, je nutné posoudit jako jednání odporující povinnosti počínat si tak, aby nedocházelo ke škodám na zdraví (§ 415 ObčZ 1964). V důsledku toho jde o porušení právní povinnosti, jež zakládá odpovědnost za škodu (§ 420 odst. 1 ObčZ 1964).
- **Úder soupeře v rozporu s pravidly karate**, při němž zasaženému vznikla škoda na zdraví, je postižitelný…
- **Použití sportovního náčiní, které je pro svůj nedobrý stav nebezpečným sportovním zařízením a které ani neodpovídá požadavkům normy na bezpečný provoz**, pro sportovní činnost na dětském táboře zakládá porušení povinnosti provozovatele tábora předcházet riziku vzniku škody.
- **Nedodržení povinností a neprovedení opatření, jež jsou pořadatelům sportovního utkání** (např. v ledním hokeji) **uloženy soutěžním řádem** vydaným příslušným orgánem.

Ze zahraniční:

- Konstrukce **nastavení elektricky ovládaného sedadla řidiče s pamětí** (Krajský soud v Mnichově)
- Užívání **označení autopilot při propagaci funckionalit (**Krajský soudu v Mnichově)
- Uživatelské **prostředí „dotykových obrazovek“** (Krajský soud v Karlsruhe)

ZAKROČOVACÍ POVINNOST DLE NOZ

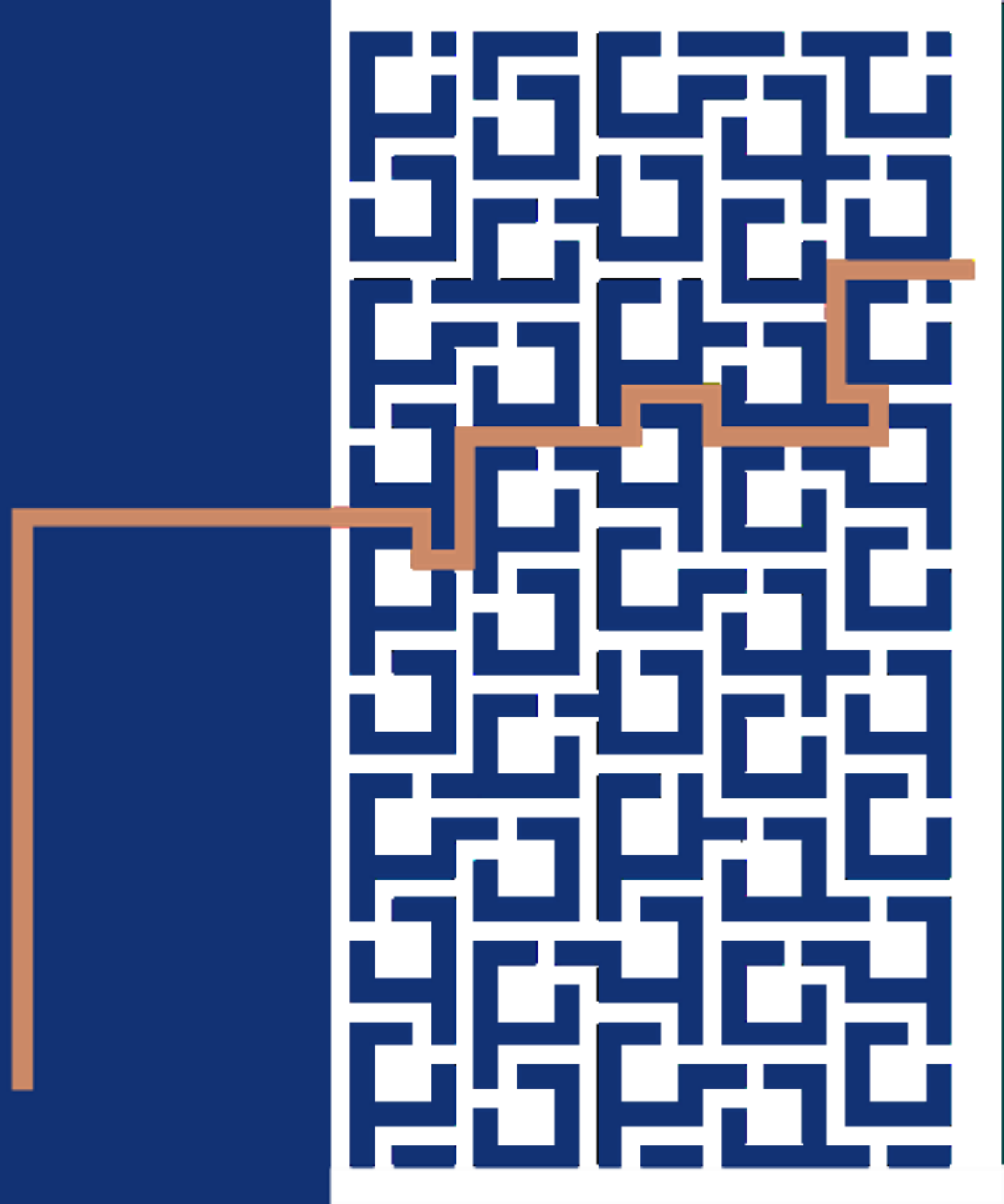
§ 2901 Zakročovací povinnost

Vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, **má povinnost zakročit na ochranu jiného každý, kdo vytvořil nebezpečnou situaci nebo kdo nad ní má kontrolu**, anebo odůvodňuje-li to povaha poměru mezi osobami. Stejnou povinnost má ten, kdo může podle svých možností a schopností snadno odvrátit újmu, o níž ví nebo musí vědět, že hrozící závažností zjevně převyšuje, co je třeba k zákroku vynaložit.

ZÁSADA PREVENCE (PŘÍKLAD AUTONOMNÍHO ŘÍZENÍ)

1. **– bez automatizace**, automatický systém pouze varuje, ale neovládá vůz
2. **– asistence řidiče („hands on“),** automaticky mohou probíhat složitější funkce (adaptivní tempomat, aktivní parkovací asistent), řidič musí být schopen kdykoli řídit.
3. **– částečná automatizace („hands off“),** automat řídí, zrychluje i brzdí, řidič musí sledovat provoz a kontrolovat činnost systému
4. **– podmíněná automatizace („eyes off“),** v definovaném prostředí se řidič nemusí věnovat řízení, musí však být připraven převzít řízení v časovém limitu, který stanoví výrobce
5. **– vysoká automatizace („mind off“).** S výjimkou vysoce nebezpečného prostředí (nebezpečné počasí) řídí automat a řidič nezasahuje.
6. **– plná automatizace („řízení volitelné“).** Automat řídí do libovolného legálního cíle, řidič jen zadá cíl.

V. EVROPSKÁ REGULACE

EVROPSKÁ REGULACE (DMA, DSA)

- **Tři významné akty EU** – nařízení;

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2022/2065 **o jednotném trhu digitálních služeb** (nařízení o digitálních službách), angl. **Digital Services Act** („**DSA**“)
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1925 ze dne 14. září 2022 **o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví** (nařízení o digitálních trzích, angl. **Digital Markets Act, DMA**)
- (3) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2024/1689 ze dne 13. června 2024, kterým se **stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci** (**akt o umělé inteligenci**)

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH TRZÍCH (DMA)

- Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1925 ze dne 14. září 2022 **o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví** (nařízení o digitálních trzích, angl. **Digital Markets Act, DMA**)
- účinné od 2. května 2023.
- právním základem nařízení DMA je článek 114 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- DMA má 54 článků a 109 odstavců odůvodnění.
- Cílem DMA je **narovnání podmínek digitálního trhu a omezení moci strážců přístupu** (angl. gatekeepers), lépe „dveřníci“.
- Strážce přístupu je definován jako podnik **poskytující hlavní služby platforem**; je klíčovou branou pro podnikatele k oslovení koncových uživatelů. Strážce přístupu označí Evropská komise.
- Co je to pojem „hlavní služba platforem“.

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH TRZÍCH (DMA)

Hlavní službou platformy se rozumí kterákoli z 10 služeb vymezených v článku 2 bodu 2 DMA:

a) online zprostředkovatelské služby;

b) internetové vyhledávače;

c) služby online sociálních sítí;

d) služby platforem pro sdílení videonahrávek;

e) interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech;

f) operační systémy;

g) webové prohlížeče;

h) virtuální asistenti;

i) služby cloud computingu;

j) online reklamní služby, včetně reklamních sítí, reklamních výměn a dalších služeb zprostředkování reklamy, poskytované podnikem poskytujícím kteroukoli z hlavních služeb platforem uvedených v písmenech a) až i).

K povinnostem strážců přístupu patří:

1. Zákaz omezovat otevřenost hospodářské soutěže a zákaz nekalých praktik.
2. Podat Evropské komisi zprávu, v níž podrobně a transparentně popíše opatření, která uplatnil s cílem zajistit dodržování povinností.
3. Povinnost informovat Evropskou komisi o zamýšlených akvizicích a fúzích.

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH TRZÍCH (DMA)

Hlavní službou platformy se rozumí kterákoli z 10 služeb vymezených v článku 2 bodu 2 DMA:

a) online zprostředkovatelské služby;

b) internetové vyhledávače;

c) služby online sociálních sítí;

d) služby platforem pro sdílení videonahrávek;

e) interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech;

f) operační systémy;

g) webové prohlížeče;

h) virtuální asistenti;

i) služby cloud computingu;

j) online reklamní služby, včetně reklamních sítí, reklamních výměn a dalších služeb zprostředkování reklamy, poskytované podnikem poskytujícím kteroukoli z hlavních služeb platforem uvedených v písmenech a) až i).

K povinnostem strážců přístupu patří:

1. Zákaz omezovat otevřenost hospodářské soutěže a zákaz nekalých praktik.
2. Podat Evropské komisi zprávu, v níž podrobně a transparentně popíše opatření, která uplatnil s cílem zajistit dodržování povinností.
3. Povinnost informovat Evropskou komisi o zamýšlených akvizicích a fúzích.

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH SLUŽBÁCH (DSA)

Plnění povinností vyplývajících z DMA **dozoruje Evropská komise ve spolupráci s ÚOHS. Rozhodnutí Evropské komise podléhá podle článku 45 DMA přezkumu Soudním dvorem EU**, který má neomezenou přezkumnou pravomoc a může uloženou pokutu nebo penále zrušit, snížit nebo zvýšit.

Oproti původnímu návrhu Evropské komise byl během projednávání návrhu prosazen článek 40 DMA, který **zavádí skupinu na vysoké úrovni** pro nařízení o digitálních trzích (angl. high-level group). Má toto složení:

a) Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací,

b) evropský inspektor ochrany údajů (EDPS) a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB),

c) Evropská síť pro hospodářskou soutěž,

d) síť pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele a

e) skupina evropských regulačních orgánů pro audiovizuální mediální služby.

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH SLUŽBÁCH (DSA)

Nařízení 2022/2065 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (**nařízení o digitálních službách**), angl. **Digital Services Act („DSA“)**

- účinnosti nabylo v únoru 2024;
- Nařízení o digitálních službách **komplexně upravuje sektor digitálních služeb v rámci EU a jeho cílem je zajistit správné fungování jednotného trhu, udržovat bezpečné online prostředí a chránit základní práva uživatelů**.
- DSA stanovuje pravidla a povinnosti pro digitální služby, které fungují jako zprostředkovatelé, tedy **propojují uživatele se zbožím, službami a obsahem**.
- Jedná se o celé spektrum digitálních služeb, od služeb poskytujících síťovou infrastrukturu, přes webhosting až po online platformy, jako jsou sociální sítě nebo internetová tržiště. Konkrétní pravidla pro jednotlivé subjekty jsou koncipována asymetricky. Služby s větším společenským a ekonomickým dopadem tedy musejí splňovat přísnější podmínky.

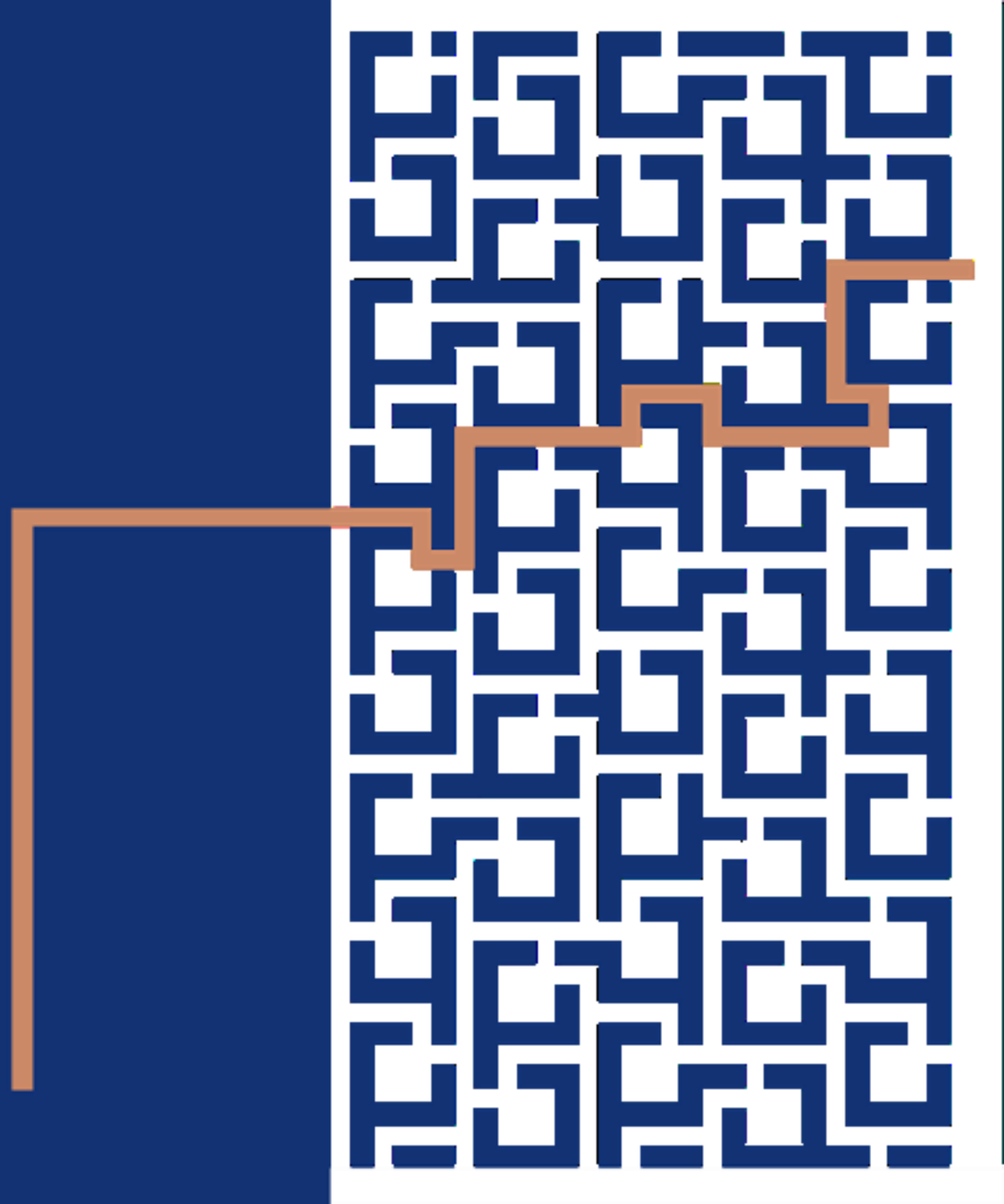
NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH SLUŽBÁCH (DSA)

	Zprostředkovatelské služby	Hostingové služby	Online platformy	Velmi velké online platformy
Vykazování transparentnosti	•	•	•	•
Požadavky na podmínky poskytování služeb s ohledem na základní práva	•	•	•	•
Spolupráce s vnitrostátními orgány na základě příkazů	•	•	•	•
Kontaktní místa a v případě potřeby právní zástupce	•	•	•	•
Princip „notice and action“ a povinnost poskytovat informace uživatelům		•	•	•
Ohlašování trestných činů		•	•	•
Interní systém pro vyřizování stížností a mimosoudní řešení sporů			•	•
Důvěryhodní oznamovatelé			•	•

NAŘÍZENÍ O DIGITÁLNÍCH SLUŽBÁCH (DSA)

	Zprostředkovatelské služby	Hostingové služby	Online platformy	Velmi velké online platformy
Opatření a ochrana proti zneužití			•	•
Zvláštní povinnosti pro tržiště, např. prověřování pověření dodavatelů třetích stran, namátkové kontroly			•	•
Ochrana nezletilých a zákaz cílené reklamy založené na profilování uživatelů podle zvláštní kategorie osobních údajů			•	•
Transparentnost doporučovacích systémů			•	•
Transparentnost online reklamy			•	•
Povinnosti v oblasti posuzování a zmírňování rizik a reakce na krize				•
Externí a nezávislý audit				•
Možnost uživatele zvolit jiné systémy řazení obsahu, než na základě profilování				•
Sdílení dat s úřady a výzkumnými pracovníky				•
Kodexy chování				•
Spolupráce při řešení krizí				•

VI. ODPOVĚDNOST ZA ŠKODU – POSKYTOVATELÉ SLUŽEB INFORMAČNÍ SPOLEČNOSTI

OBECNÉ PŘEDPOKLADY VZNIKU ODPOVĚDNOSTI

- **protiprávní jednání** – každé jednání v rozporu s objektivním právem nebo zákonem nebo jiným právním předpisem, také porušení povinnosti vyplývající ze závazku nebo událost vyvolávající škodu, se kterou takový následek spojuje zákon

- **škoda** - majetková újma vyjádřitelná v penězích (nemajetková = nemajetková újma)

- **příčinná souvislost** - mezi protiprávním úkonem a vznikem škody musí být vztah příčiny a následku, jedná se o objektivní kauzální vztah, existující nezávisle na vědomí a vůli jednajícího subjektu

- **zavinění** (zpravidla) - vnitřní psychický vztah škůdce k jeho vlastnímu protiprávnímu jednání a výsledku tohoto jednání - subjektivní charakter, ostatní jsou objektivního charakteru

PRAMENY

- Zákon č. 480/2004 Sb. **o některých službách informační společnosti**
- Vzhledem k (průřezovému) předmětu úpravy je třeba vycházet z toho, že zákon o službách informační společnosti nepředstavuje ucelenou, tj. samostatnou právní úpravu, ale že je třeba jej vnímat v kontextu celé řady dalších zákonných předpisů, a to zejména:
  - Zákon č. 89/2012 Sb., **občanský zákoník**; v platném znění
  - Zákon č. 127/2005 Sb., **o elektronických komunikacích**, v platném znění
  - Zákon č. 29/2000 Sb., o **poštovních službách**, v platném znění
  - Zákon č. 40/1995 Sb., **o regulaci reklamy**; v platném znění
  - Zákon č. 110/2019 Sb., **o zpracování osobních údajů**, v platném znění
- Stranou by však neměly zůstat předpisy práva ES, zejména pak následující:
  - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o určitých aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodního styku v rámci vnitřního trhu (**e-Commerce Directive**).
  - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května1997 **o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku**.
  - Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 **o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací**.
  - Směrnice č. 90/482/EHS, **o odpovědnosti poskytovatelů služeb**;
- Výše uvedené je podstatné, a to jak pro výklad tak i samotnou aplikaci předmětného zákona.

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ SLUŽEB (NĚMECKO)

- Prvním státem na světě, kde byla tato problematika předmětem široké **diskuse**, která nakonec vyústila v přijetí zvláštního zákona upravujícího otázky odpovědnosti těchto poskytovatelů, nebyly překvapivě Spojené státy, ale **Německo**.
- V roce 1995 bylo zahájeno trestní řízení proti výkonnému řediteli německé pobočky společnosti CompuServe Inc., která působí jako služba americké společnosti America On-Line (**AOL**). Společnost CompuServe prostřednictvím svých serverů umožňovala přístup k více než 200 diskusním skupinám (**newsgroups**), na kterých byla jednotlivými uživateli veřejně zpřístupněna pornografie, která porušovala německé trestní normy. Výkonný ředitel této pobočky byl prvoinstančním soudem v Mnichově odsouzen k peněžitému trestu ve výši **100 000 DM a k podmíněnému odnětí svobody na dva roky.**
- Toto trestní řízení nakonec vyústilo v diskusi o nutnosti úpravy odpovědnosti poskytovatelů obdobných služeb speciálním předpisem.
- Jedním z důsledků tohoto případu bylo přijetí nové právní úpravy - **Teledienstegesetz** (TDG), který byl přijat jako první článek spolkového zákona ustanovujícího základní podmínky pro provozování informačních a komunikačních služeb (Infromations und Kommunikationsdienste Gesetz - IuKDG) dne 1. srpna 1997
  - Problematika odpovědnosti je v TDG pak řešena následovně. Tato otázka je upravena v § 5 odst. 2 TDG, který stanoví, že poskytovatel (volného prostoru) **není odpovědný za žádné materiály jím zpřístupněné a poskytnuté třetí stranou**; to neplatí, pokud tento poskytovatel zná obsah těchto materiálů a je technicky schopen a může být od něj rozumně očekáváno uzavření přístupu k nim (k tomuto obsahu).
  - Za vlastní obsah poskytovatel pochopitelně plně odpovídá podle příslušných předpisů (§ 5 odst 1 TDG). To platí i pokud si poskytovatel přivlastňuje nebo autorizuje cizí obsah.

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ (*USA*)

- Dva americké zákony - Digital Millenium Copyright Act (**DMCA**) a Communication Decency Act (**CDA**) představují základní rámec zvláštní právní úpravy ve Spojených státech amerických. V USA se totiž narozdíl od Německa a Evropské unie rozhodli pro odlišný přístup k úpravě odpovědnosti poskytovatelů internetových (a jiných) služeb. Jde o takzvaný vertikální přístup, kde není celá problematika upravena jedním zákonem (jako je tomu například u německého TDG), ale existují různé zvláštní normy.

- **Digital Millenium Copyright Act** (1998) upravuje otázku odpovědnosti v souvislosti s autorským právem, **Communication Decency Act** (1996) pak upravuje všechny ostatní případy.

- Je zajímavé, že obdobně jako v případě německého TDG, předcházelo vydání CDA a následně DMCA vynesení dvou soudních rozhodnutí, z nichž se jedno stalo terčem všeobecné kritiky. Šlo o rozhodnutí ve věcech Cubby, Inc., v. CompuServe, Inc.[1] a Stratton Oakmont,Inc., v. Prodigy Serv. Co.[2]

- [1] Cubby, Inc., v. CompuServe, Inc., 776 F. Supp. 135 (S.D.N.Y 1991)
- [2] Statton Oakmont, Inc. v. Prodigy Servs. Co. No. 31063/94, 1995 N. Y: Misc. Lexis 229 (N.Y. Sup. Ct. May 26, 1995)

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ (**SMĚRNICE O EL. OBCHODU**)

- Evropská unie se v rámci své normotvorby rozhodla pro obdobný přístup jako Německo a otázku odpovědnosti internetových poskytovatelů upravuje na základě **horizontálního přístupu**. Ten - na rozdíl od vertikálního přístupu zvoleného v USA - nečiní rozdíly mezi druhy zveřejněných materiálů a otázku odpovědnosti upravuje **souhrnně pro všechny typy těchto materiálů** a způsobu jejich užití v jedné normě.
- K přijetí této právní úpravy existovala celá řada důvodů.

- Poskytovatelé internetových služeb podléhaly toliko **rozdílným právním úpravám**, kolik je členských států Unie. Vzhledem k této skutečnosti a též díky tomu, že existuje jen velmi málo evropské judikatury (která se navíc často navzájem popírá), je pro tyto poskytovatele velmi obtížné odhadnout výsledek případných soudních řízení (**právní jistota**), což pochopitelně zvyšuje jejich nejistotu, která má pak vliv na kvalitu a rozsah jimi poskytovaných služeb (**pravidlo předběžné opatrnosti**).

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ (PLATNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA V ČR)

- V zásadě došle k transpozici **Směrnice o elektronickém obchodu** do právního řádu ČR Zákon tak vztahu k obecně odpovědnosti poskytovatelů těchto služeb upravuje tři základní omezení, a to:
  - Odpovědnost poskytovatele služby za obsah přenášených informací (§3)
  - Odpovědnost poskytovatele služby za obsah automaticky dočasně meziukládaných informací (§4)
  - Odpovědnost poskytovatele služby za ukládání obsahu informací poskytovaných (§5)

- Jedním z nikoli nepodstatných pravidel zákona je rovněž ustanovení §6, které stanoví, že tito poskytovatelé služeb **nejsou povinni dohlížet na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací, ani aktivně vyhledávat skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace**. Jinými slovy se zde vychází z předpokladu, že není rozumné požadovat od poskytovatelů, aby při vysokém počtu uživatelů a vysokém objemu uložených dat zjišťovali a posuzovali legálnost či nelegálnost veškerého obsahu uložených informací.

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ ZA OBSAH PŘENOSU (§3)

1) Poskytovatel služby, jež spočívá v přenosu informací poskytnutých uživatelem prostřednictvím sítí elektronických komunikací nebo ve zprostředkování přístupu k sítím elektronických komunikací za účelem přenosu informací, **odpovídá za obsah přenášených informací, jen pokud**

a) přenos sám iniciuje,

b) zvolí uživatele přenášené informace, nebo

c) zvolí nebo změní obsah přenášené informace.

(2) Přenos informací a zprostředkování přístupu podle odstavce 1 zahrnuje také automatické krátkodobě dočasné ukládání přenášených informací.

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ ZA OBSAH MEZIUKLÁDANÝCH INFORMACÍ (§4)

- **Poskytovatel služby, jež spočívá v přenosu informací poskytnutých uživatelem, odpovídá za obsah informací automaticky dočasně meziukládaných, jen pokud**

  a) **změní** obsah informace,
  b) **nevyhoví** podmínkám přístupu k informaci,
  c) **nedodržuje** pravidla o aktualizaci informace, která jsou obecně uznávána a používána v příslušném odvětví,
  d) **překročí** povolené používání technologie obecně uznávané a používané v příslušném odvětví s cílem získat údaje o užívání informace, nebo
  e) ihned **nepřijme opatření** vedoucí k odstranění jím uložené informace nebo ke znemožnění **přístupu k ní, jakmile zjistí, že informace byla na výchozím místě přenosu ze sítě odstraněna nebo k ní byl znemožněn přístup nebo soud nařídil stažení či znemožnění přístupu k této informaci.**

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ ZA UKLÁDÁNÍ OBSAHU (§5)

(1) Poskytovatel služby, jež spočívá v ukládání informací poskytnutých uživatelem, **odpovídá** za obsah informací uložených na žádost uživatele, jen

a) **mohl-li vzhledem k předmětu své činnosti a okolnostem a povaze případu vědět**, že obsah ukládaných informací nebo jednání uživatele jsou protiprávní, nebo
b) **dozvěděl-li se prokazatelně** o protiprávní povaze obsahu ukládaných informací nebo o protiprávním jednání uživatele a neprodleně neučinil veškeré kroky, které lze po něm požadovat, k odstranění nebo znepřístupnění takovýchto informací.

(2) Poskytovatel služby uvedený v odstavci 1 odpovídá vždy za obsah uložených informací v případě, že vykonává přímo nebo nepřímo rozhodující vliv na činnost uživatele.

ODPOVĚDNOST POSKYTOVATELŮ ZA UKLÁDÁNÍ OBSAHU (§6)

Poskytovatelé služeb uvedení v § 3 až 5 **nejsou povinni**

a) **dohlížet** na obsah jimi přenášených nebo ukládaných informací,

b) **aktivně vyhledávat** skutečnosti a okolnosti poukazující na protiprávní obsah informace.

ŠÍŘENÍ OBCHODNÍCH SDĚLENÍ (PROKAZATELNOST)

§ 2 - obchodním sdělením jsou „všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost“

ŠÍŘENÍ OBCHODNÍCH SDĚLENÍ (§7)

1) Obchodní sdělení **lze šířit elektronickými prostředky jen za podmínek stanovených tímto zákonem**.

2) Podrobnosti elektronického kontaktu lze za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky využít **pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas**. -

3) Nehledě na odstavec 2, pokud fyzická nebo právnická osoba získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů upravených zvláštním právním předpisem, **může tato fyzická či právnická osoba využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejích vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu**, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.

ŠÍŘENÍ OBCHODNÍCH SDĚLENÍ (ZÁKAZ § 7 ODST. 4)

(4) Zaslání elektronické pošty za účelem šíření obchodního sdělení je **zakázáno**, pokud:

•

a) tato není **zřetelně a jasně označena** jako obchodní sdělení,

b) **skrývá nebo utajuje totožnost odesílatele**, jehož jménem se komunikace uskutečňuje, nebo

c) je **zaslána bez platné adresy**, na kterou by mohl adresát přímo a účinně zaslat informaci o tom, že si nepřeje, aby mu byly obchodní informace odesílatelem nadále zasílány.

SANKCE

- Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že bez souhlasu adresáta hromadně nebo opakovaně šíří elektronickými prostředky obchodní sdělení. Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 100.000 Kč.

- Právnická osoba …za přestupek lze uložit pokutu až do 10.000.000 Kč, jde-li o jednání hromadné a opakované.

PROBLEMATIKA DOKAZOVÁNÍ ZASÍLÁNÍ SPAMU

- **Jak prokazovat?**

- **Orgán dozoru je při rozhodování ve věci nevyžádaných obchodních sdělení používat i znaleckých posudků (orgán ustanoví znalce)**
  - *vzhledem k existujícím technologiím lze očekávat, že tyto posudky nebudou vždy jednoznačné;*
  - *rovněž lze očekávat, že účastník řízení (spammer) bude navrhovat (je povinen) na podporu svých tvrzení řadu dalších důkazů (včetně dalších znaleckých posudků);*

VII. RELEVANTNÍ PRÁVNÍ PŘEDPISY A ZDROJE

PRAMENY A DOPORUČENÁ LITERATURA

- ELIÁŠ, K., ZUKLÍNOVÁ, M. Principy a východiska nového kodexu soukromého práva. 1. vyd. Praha: Linde, 2001. s. 240.
- HURDÍK, J., LAVICKÝ, P. Systém zásad soukromého práva. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2010. s. 175.
- Konsolidovaná důvodová zpráva k zákonu č. 89/2012 Sb., občanský zákoník [online]. [cit. 21. 1. 2015]. Dostupné z: http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-NOZ-konsolidovana-verze.pdf, s. 10.
- ELIÁŠ, K. a kol. Občanské právo pro každého. Pohledem (nejen) tvůrců nového občanského zákoníku. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2013. s. 85
- Kurzweil, R. The Singularity Is Near: When Humans Transcend Biology. New York: Penguin Books, 2006.
- POLČÁK, Radim. Internet a proměny práva. Praha : Auditorium, 2012
- MATEJKA, J. Internet jako objekt práva: hledání rovnováhy autonomie a soukromí. 1. vydání. Praha: CZ.NIC, 2013, ISBN 978-80-904248-7-6, 256 s., Dostupné [online] z: https://knihy.nic.cz/files/nic/edice/jan_matejka_ijop.pdf
- POLČÁK, Radim, a kol. Právo informačních technologií, Wolters Kluwer, 2018
- LESSIG, Lawrence. Code and other laws of cyberspace.New York : Basic Books, 1999
- LESSIG, Lawrence. The future of ideas : the fate of the commons in a connected world.New York : Vintage Books, 2002.

DISKUSE?

DĚKUJI
ZA POZORNOST

Jungmannova 17 | 110 00 Praha 1
| Česká republika

+420 221 506 700
www.cevro.cz